सर्गः १४ उत्तिष्ठ वत्से ननु सानुजोऽसौ वृत्तेन भर्त्ता शुचिना तवैव। कृच्छ्रं महत्तीर्ण इतिप्रियार्हां ता मूचतुस्ते प्रियमप्यमिथ्या ॥ ६ ॥ अथाभिषेकं रघुवंशकेतोः प्रारब्धमानन्दजलैर्जनन्योः। निर्वर्त्तमायासु रमात्यवृद्धास्तीर्थाहृतैः काञ्चनकुम्भतोयैः ॥ ७ ॥

उत्तिष्ठेति। ते श्वश्रौ हे वत्से त्वमुत्तिष्ठ ननु निश्चयं असौ सानुजो भर्त्ता तवैव शुचिना शुद्धेन व्रतेन महत् कृच्छ्रं कष्टं तीर्णो लङ्घितवानिति प्रियार्हां प्रिययोग्यां तां सीतां प्रियमपि अमिथ्या सत्यमूचतुरुक्तवत्यौ उभयं दुर्व्वचमिति भावः ॥ ६ ॥ अथेति। अथ अमात्येषु मन्त्रिषु वृद्धा रघुवंशस्य केतुर्ध्वजस्तत्सदृशस्य रामस्य अभिषेकं तीर्थेभ्य आहृतैरानीतैः काञ्चनस्य सुवर्णस्य कुम्भानां घटानां तोयैर्जलैर्निर्वर्त्तयामासुः सानयामासुः किं० अभिषेकं जनन्योर्मात्रोरानन्दजन्यैर्जलैः प्रकर्षण आरब्धम् ॥ ७ ॥